Атомник України

№50 (420) 11 грудня 2008 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

МІЖНАРОДНА ПРОФСПІЛКОВА СПІВПРАЦЯ

Відбувся I Соціальний форум Енергетичного співтовариства

У Тирані (Албанія) у другій декаді листопада відбувся перший Соціальний форум Енергетичного співтовариства, організований Секретаріатом Енергетичного співтовариства та Генеральним директоратом з питань зайнятості, рівних можливостей та соціальних справ Європейської комісії. Як народилася ідея проведення цього Форуму?

Нагадаю, що в жовтні 2005 року Договір про Енергетичне співтовариство (ДЕС) було підписано країнами Європейського Союзу та країнами Південно-Східної Європи. Серед них — Албанія, Болгарія, Боснія—Герцоговина, Македонія, Сербія, Чорногорія, Румунія, Хорватія, Косово.

Такі країни, як Норвегія, Туреччина, Грузія, Україна та Молдова отримали статус спостерігача в Договорі про Енергетичне співтовариство.

Оскільки в Договорі немає розділу з питань соціального виміру та соціальних наслідків реструктуризації енергетичної галузі, профспілки Південно-Східної Європи взяли активну участь у розробці вимог, які були викладені в профспілковій платформі (м. Скоп'є) та Заяві, що була прийнята на засіданні «круглого столу» в м. Врнячка Баня (Сербія).

Заступник Голови Атомпрофспілки О. ЛИЧ (на передньому плані) — представник профспілки на першому Соціальному форумі Енергетичного співтовариства 18—19 листопада, Тирана (Албанія)

Після проведення різноманітних заходів, організованих Європейською Федерацією профспілок громадського обслуговування (EPSU), Європейська комісія разом з профспілками та урядами підготували Меморандум про взаєморозуміння щодо соціальних аспектів Енергетичного співтовариства. Він був підписаний у жовтні 2007 року.

У Меморандумі визначені такі питання, як зобов'язання громадського обслуговування, питання доступу до електроенергії, соціальний діалог, права профспілок, надання інформації та консультації. Згідно з Меморандумом у країнах ДЕС повинні бути створені робочі групи з розробки національних планів соціальних дій. До складу цих груп мають увійти представники роботодавців, профспілок та уряду.

Голова Атомпрофспілки В. МАТОВ, голова Укрелектропрофспілки С. ШИШОВ та голова Дніпропетровського об'єднаного комітету Укрелектропрофспілки Ш. БУСУРУЛОВ під час «круглого столу» з розробки Загребської профспілкової платформи (Загреб, 29—30 вересня)

Меморандумом було обумовлено проведення Соціального форуму для створення можливості широкої дискусії та обміну досвідом країн з питань реалізації Меморандуму.

З метою підготовки до Соціального форуму у вересні цього року профспілки зустрілися на 8-му «круглому столі» з питань енергетики, який був організований EPSU, PSI, та Фондом ім. Фрідріха Еберта в Загребі (Хорватія).

Профспілки, які представляють працівників паливно-енергетичного комплексу Південно-Східної Європи, а саме Албанії, Боснії та Герцеговини, Болгарії, Хорватії, Македонії, Чорногорії, Румунії, Сербії, Словенії, а також представники українських та грузинських профспілок взяли участь у роботі цього заходу.

У роботі «круглого столу» взяв участь Голова Атомпрофспілки України Валерій Матов. Пропозиції, аналіз ситуації, вимоги, озвучені за «круглим столом», оформлені Яном Віллем Гудріаном (EPSU) у Загребську профспілкову платформу. Її презентація була підготовлена до Соціального форуму в Тирані. Цей Форум зібрав міністрів, роботодавців, профспілки паливно-енергетичного сектору країн, які підписали ДЕС.

На першому Соціальному форумі Атомпрофспілку представляв заступник Голови профспілки Олексій Лич.

(Закінчення на 2-й стор.)

«АТОМНИКУ УКРАЇНИ» ВІДПОВІДАЮТЬ: «НАЙГОЛОВНІШЕ У КОЛЕКТИВІ — «СОЦІАЛЬНИЙ МИР», 30.10.2008 року №44

Дорожчий за гроші договір. Колективний

Редакції газети «Атомник України»

На Ваш запит стосовно звернення профспілкової організації ДП ДАК «Ліки України» Аптека №5, ДАК «Ліки України» повідомляє таке.

Голова профкому аптеки Зав'ялова Н.В. надіслала лист на адресу Компанії, що профспілкова організація не зверталася в редакцію газети з будь-яким запитом (лист додається).

Щодо колективного договору — було звернення адміністрації та профспілкового комітету аптеки до керівництва Компанії про його погодження. Ця редакція була розглянута, зміни та зауваження надіслані ДП ДАК «Ліки України» «Аптеці №5» листом від 1.08.2008 р. №3.02.-15/363. Більше звернень до Компанії не надходило.

Стосовно застосування посадових окладів згідно з наказом МОЗ і Мінпраці України від 5.10.07. №308/519 із змінами інформуємо, що вищевказаним наказом затверджені умови оплати праці працівників закладів охорони здоров'я на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів для бюджетної сфери і такий порядок не може бути застосований для працівників аптеки. «Аптека №5» є дочірнім підприємством Компанії і працює на засадах госпрозрахунку, керується у своїй діяльності показниками фінансового плану, затвердженого на 2008 р., і зобов'язана їх виконувати.

Вимоги голови профкому Зав'ялової Н.В. щодо поширення дії наказу МОЗ №308/519 на аптеку, яка не підпорядковується Міністерству охорони здоров'я України і не є бюджетною організацією, безпідставні, про що була надіслана відповідь міністерством на запит Атомпрофспілки України ще в 2007 році.

Згідно з чинним законодавством та Статутом (ст.6.3.), колектив аптеки та керівник зобов'язані забезпечити виконання фінансового плану, який затверджений на 2008 р. Станом на 1.11.08 план товарообігу виконаний на 86,7%, валового прибутку — на 92,9%.

Згідно з колективним договором між представником адміністрації та трудовим колективом визначені зобов'язання сторін щодо збільшення та виконання плану товарообігу. Ці зобов'язання на сьогодні сторонами не виконуються.

Однак, при цьому не порушуються умови оплати праці, визначені Положенням про оплату праці стосовно того, що посадовий оклад не може бути нижче від рівня мінімальної заробітної плати, і перерахунку їх при зміні мінімальної зарплати в пропорційній залежності.

(Закінчення на 2-й стор.)

14 ГРУДНЯ — ДЕНЬ УШАНУВАННЯ УЧАСНИКІВ ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ АВАРІЇ НА ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ АЕС

ВІД УКАЗУ — ДО КОНКРЕТНОЇ ТУРБОТИ

14 грудня, два роки тому, Указом Президента України узаконене як День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Бо саме цього дня Державна комісія прийняла в експлуатацію комплекс захисних споруд зруйнованого четвертого енергоблока.

Як живеться їм, ліквідаторам-чорнобильцям, розповідають самі «винуватці свята». Це, так би мовити, думки нарозхрист «атомних» рятувальників — короткі, актуальні й критичні.

А розпочав розмову генеральний директор ДП «Чорнобильсервіс» Сергій Кушніренко **(на знімку)**, бо саме очолюваний ним підрозділ, найбільший за кількістю працівників — 1168 осіб, забезпечує всю життєдіяльність 30-кілометрової Зони відчуження та перевезення радіоактивних відходів до пунктів захоронення. Саме тут і найчисельніша, понад 600 осіб, «армія» ліквідаторів-чорнобильців.

Підприємство було створено у 1997 році після реорганізації НВО «Прип'ять». До його складу входять енерговиробничий, транспортний, житлово-комунальний, громадського харчування та телекомунікаційний комплекси.

«Підрозділ добросовісно виконує всі свої функції, незважаючи на застарілу техніку, обладнання, що від дня аварії ніхто не оновлював,— каже керівник. — Нашій телефонній станції, наприклад, щодо застарілості обладнання аналогів в Україні просто немає. Із транспорту останнім часом придбали лише шість автобусів і один навантажувач.

Середня зарплата у працівників Зони відчуження набагато нижча, ніж у Києві, і сягає 1820 грн. Якщо буде підписана Галузева угода з МНС України, то зарплата збільшиться на 20%. Але й це не рятує. Щоправда, керівництво Зони відчуження нещодавно «вибило» додатково 15 млн. грн., які мають піти на заробітну плату з премією (останню деякі підприємства півроку не отримували), на оплату електроенергії та газу, на продукти харчування. Міністр МНС дозволив перекинути гроші з однієї статті бюджету на іншу. Скільки сил і часу потрібно було затратити, щоб зібрати понад 20 депутатських підписів тільки у бюджетному комітеті Верховної Ради? Представники зонних підприємств там днювали і ночували. А Мінфін «умовити» — також завдання не з легких.

Одним з найболючіших питань колективу є виведення працівників із Зони відчуження за станом здоров'я. Люди багато років пропрацювали тут (до речі, і сам керівник «Чорнобильсервісу» на ліквідації наслідків аварії з 1987 року), отримали цілий букет хвороб, їм потрібно серйозно лікуватися. Допомагають профспілки, які мають авторитет у колективі, бо захищають людей. «Вони у нас бойові, я воюю з ними, вони — зі мною. Здебільшого перемагають вони, — добродушно усміхається Сергій Миколайович. — І проблему виведення працівників із Зони також вирішуємо спільно. Ми розуміємо один одного».

(Закінчення на 3-й стор.)

Машиніст насосних установок Михайло РЯБЧЕНКО (на знімку — другий ліворуч). У комунальному господарстві Чорнобиля працював ще з 1978 року. Сам — із місцевих, звідси пішов у армію, тут одружився. Сім'я після евакуації мешкає у Баришівці Київської обл.

На знімку: поруч з Михайлом Рябченком — ліквідатори-чорнобильці: інженер-технолог цеху водопостачання та водовідведення Альбіна ГРОДЗІЦЬКА, машиніст каналізаційно-насосної станції Микола КРАВЧЕНКО, начальник ЦВіВ Віктор ЛАЗАРЕВ

Заслужений авторитет у колективі мають заступник голови профкому ДП «Чорнобильсервіс» Надія ДМИТРУК, голова профкому комплексу громадського харчування Ірина БУРЛАКА, голова профкому енерговиробничого комплексу Олена ЧЕРНЕЦЬКА та голова профкому житлово-комунального комлпексу Сергій БАРДИК

Член профкому транспортного комплексу Ігор УСАТЕНКО

У сфері впливу Атомпрофспілки перебувають підприємства Мінпаливенерго України, МНС, Мінприроди, МОЗ, Мінпромполітики України тощо http://www.atomprofspilka.info

Відбувся І Соціальний форум Енергетичного співтовариства

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Відкрив перший Соціальний форум Прем'єр-міністр Албанії Салі Беріша та голова делегації Єврокомісії в Албанії Гельмут Лохан.

Перша сесія була присвячена аналізу виконання Меморандуму, після підписання якого минув рік, а також прогресу в соціальних питаннях у контексті Енергетичного співтовариства. Своїми думками стосовно цього та досвідом поділилися міністри з Албанії, Боснії та Герцеговини, Македонії, Чорногорії, Сербії, Косово.

Ян Віллем ГУДРІАН, укладач Загребської профспілкової платформи

Плани соціальних дій та партнерських взаємин були висвітлені головою підрозділу соціального діалогу та виробничих відносин Європейської комісії Жан-Полем Трікартом.

Віолета Колганічену із Секретаріату Енергетичного співтовариства зупинилася на питанні про плани соціальних дій, визначила основні принципи та підходи під час їх розробки.

Ян Віллем Гудріан (EPSU) представив учасникам Форуму профспілкову Загребську платформу. Представник Європейської Федерації гірників, хіміків, енергетиків (EMCEF) Ерік Масак розповів про позицію своєї організації. Точка зору роботодавців як соціальних партнерів була висловлена представниками «Євроелектрік» та «Еврогаз».

Під час панельної дискусії з соціальними партнерами, де виступали як роботодавці, так і представники профспілок, уразив своєю доповіддю Кол Ніколлай, президент Конфедерації профспілок Албанії, який повідомив про відсутність будь-якого соціального діалогу та консультацій з профспілками Албанії.

На сесії, що була присвячена зобов'язанням громадського обслуговування, з учасниками Форуму доповідачі поділилися найкращими практичними розробками щодо захисту соціально вразливих груп споживачів у сфері енергетики, обслуговування бідних верств населення.

Цікаву доповідь зробив представник Бухарестського університету — «Соціальний ефект від лібералізації в енергетиці та відповідна політика».

Також на Форумі було висвітлено досвід країн Енергетичного співтовариства членами Євросоюзу з питань охорони здоров'я та безпеки. Змістовними були доповіді представника міністерства економіки та технології Німеччини Ульріха Кульмана та Європейської компанії Statkraft Торбйорна Лінгештада.

У заключній Заяві учасники Форуму підкреслили необхідність розвитку соціального діалогу та обміну інформацією на вимогу Меморандуму про взаєморозуміння щодо соціальних питань у контексті Енергетичного співтовариства. На Форумі погоджено, що плани соціальних дій повинні бути розроблені не пізніше 1 червня 2009 року, щоб результати їх виконання були обговорені на наступному Форумі цього ж року.

Стосовно України треба зазначити, що Єврокомісія вже розпочала переговори з Україною і Молдовою про входження до Енергетичного співтовариства.

За оцінкою Єврокомісії, перший раунд таких переговорів, що відбувся 25—26 листопада 2008 року у Відні, завершився успішно. Обидві країни продемонстрували тверде бажання приєднатися до Енергетичного співтовариства, підготуватися до імплементації відповідного законодавства Євросоюзу та впровадити необхідні реформи на енергетичному ринку.

Тож Атомпрофспілці та профспілкам паливно-енергетичного комплексу України треба розпочинати роботу щодо розробки проекту планів соціальних дій уже сьогодні, бо, як зазначає Європейська комісія, «ця перша зустріч підтверджує можливість швидкого прогресу та ймовірність завершення переговорів з Україною і Молдовою вже у 2009 році».

Текст і фото Лесі СЕМЕНЯКИ, головного фахівця з міжнародної роботи Атомпрофспілки

Дорожчий за гроші договір. Колективний

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Відповідно до п. 2.8. Генеральної угоди між Кабінетом Міністрів України, всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців, підприємців та всеукраїнськими профспілками і профоб'єднаннями на 2008—2009 р.р. і зміною мінімальної заробітної плати з 1 квітня 2008 р. посадові оклади були підвищені на 20 відсотків, з 1.10.2008 посадові оклади підвищені у співвідношенні до мінімальної заробітної плати на 3,8%, як і передбачається колективним договором, що діє в аптеці на сьогодні. Проводиться індексація заробітної плати згідно з чинним законодавством. Крім того, в аптеці здійснюються заохочення працівників згідно з чинним положенням про преміювання, виплачується матеріальна допомога на оздоровлення, також з нагоди свят та ювілеїв, інфляційними процесами.

Міністерством праці та соціальної політики України було перевірено дотримання законодавства про працю Державною акціонерною компанією «Ліки України». Порушень не виявлено, адміністративна відповідальність не застосовувалась. Інформація газети про виявлені відхилення від закону, складання і передачу протоколу на керівника про адміністративну відповідальність до районного суду неправдива. Просимо надати Компанії копію соціального запиту голови первинної профспілкової організації ДП ДАК «Ліки України» «Аптека №5» до редакції.

Голова правління Державної акціонерної компанії «Ліки України» Л.В. Титенко

21.11.08 №32-26/429

Від редакції: *Шановна Ларисо Василівно! Перебуваючи у відрядженні в Енергодарській об'єднанній організації Атомпрофспілки, кореспондент профспілкової газети, зокрема, зустрічався і з членами профспілки — трудовим колективом «Аптеки №5», розмовляв також з головою первинної профорганізації закладу. Провізори й розповіли кореспонденту про щорічні перипетії з укладення, а точніше, погодження з керівництвом ДП ДАК «Ліки України» їхнього Колективного договору — основного документа трудових взаємовідносин.*

У вигляді матеріалу через газету, яка є суспільним (громадським) засобом інформації, і було опубліковано належне усне звернення (запит) профспілкового колективу аптеки та його профватажка. Це передбачають ст. 40 Конституції України та ст. 18 Закону України «Про звернення громадян».

Стосовно «неправдивої» інформації та «невиявлених» порушень з боку Мінпраці та соцполітики надсилаємо копії відповідного звернення ЦК Атомпрофспілки до Кабінету Міністрів України та відповідь як реагування з цього приводу від соціального міністерства (див. фотокопію відповіді. — ***Прим. ред.****).*

Праця аптекарів нині спорідні лікарям, є проявом щирого піклування та співпереживання про здоров'я людей. Редакція обов'язково підготує матеріал для газети про трудові будні провізорів ДАК «Ліки України» з аптечного обслуговування мешканців атомоградів країни.

МІНІСТЕРСТВО ПРАЦІ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Голові Атомпрофспілки Матову В. О.

Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України майдан Незалежності, 2 м. Київ 01012

Міністерство праці та соціальної політики України розглянуло лист профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України від 13.02.2008 №01-10-38 щодо дотримання законодавства з оплати праці в Державній акціонерній компанії „Ліки України" та повідомляє.

Територіальною державною інспекцією праці у м. Києві здійснена перевірка дотримання законодавства про працю у ДАК «Ліки України».

У ході перевірки встановлено, що в Компанії в період з 01.04.07 по 01.12.07 не дотримувались вимоги п.2.2. Генеральної угоди.

З 01.12.07 мінімальний посадовий оклад працівника першого розряду становив 603 грн. а згідно штатного розпису внесеного в дію з 01.01.08 мінімальний посадовий оклад становить 675 грн., що відповідає вимогам п.2.2. Генеральної угоди.

За результатами перевірки керівнику підприємства внесено припис на усунення виявлених порушень законодавства про працю. Також, стосовно керівника підприємства складено та передано до Оболонського районного суду м. Києва протокол про адміністративне правопорушення, відповідальність за яке передбачена частиною 1 статті 41 КУпАП.

Заступник Міністра В. Іванкевич

ЗАПИТАННЯ ДО СОЦІАЛЬНОГО МІНІСТРА З ПРИВОДУ

Чи «урізатимуть» пенсії у зв'язку з фінансовою кризою?

Виплата пенсій здійснюється і буде здійснюватися у розмірах, передбачених законодавством, запевняє міністр праці та соціальної політики Людмила ДЕНІСОВА.

— З метою недопущення заборгованості із фінансування виплати пенсій у 2009 році, — розповіла вона, — Кабінет Міністрів України визначив заходи щодо наповнення дохідної частини бюджету Пенсійного фонду та оптимізації його видатків. Вони передбачені у законопроекті, який вже надіслано на опрацювання зацікавленим міністерствам і відомствам.

Одночасно пропонуються до розгляду на найближчих засіданнях Верховної Ради України як невідкладні такі зареєстровані законопроекти: «Про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо погашення боргів перед Пенсійним фондом України» та «Про доповнення статті 20 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Цими документами передбачається удосконалити механізм здійснення контролю з боку установ банків за сплатою страхувальниками у повному обсязі відповідних сум страхових внесків під час видачі (перерахування) коштів для виплат заробітної плати (доходу) через установи банків та зменшити розмір фінансових санкцій, що застосовуються за порушення строків із сплати страхових внесків, а також механізми стимулювання погашення боргів до Пенсійного фонду.

Людмила Денісова також повідомила про результати роботи, яку органи виконавчої влади спільно із соціальними партнерами провели протягом року щодо визначення подальших кроків у пенсійному забезпеченні. Зокрема, за її словами, вже узгоджено проект Концепції подальшого проведення пенсійної реформи в Україні, який передбачається направити на розгляд Кабінету Міністрів України після уточнення фінансово-економічних розрахунків з макроекономічними показниками для формування державного бюджету на 2009 рік.

Укрінформ

У ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ: КАТЕГОРИЧНО ВІДСТОЮВАТИ ПРАВА ТА ІНТЕРЕСИ ТРУДЯЩИХ

23 ГРУДНЯ — ЗАХИСТИ СВОЄ РОБОЧЕ МІСЦЕ І ЧЕСТЬ

Як уже повідомлялося, відбулося засідання Ради Федерації профспілок України, на якому, зокрема, було прийнято постанову «Про соціально-економічну ситуацію в Україні та дії ФПУ щодо захисту прав членів профспілок в умовах кризи» від 20.11.08 №Р-5-3.

У документі, зокрема, зазначається, що світова фінансова криза завдала відчутного удару по українській економіці. Дестабілізовано банківську систему, зупинено чи значно скорочено виробництво на підприємствах таких провідних галузей, як металургія, гірничодобувна та хімічна промисловість, машинобудування та будівництво. Як наслідок, розпочалося переведення працівників на неповний робочий час, надання вимушених відпусток з ініціативи роботодавця, набула поширення затримка виплат заробітної плати.

Криза дедалі глибше проникає на підприємства інших секторів економіки, створюючи загрозу стабільності їх роботи, зайнятості працівників, втрати робочих місць і заробітків працюючих, що викликає соціальну напругу в суспільстві.

Проблеми, привнесені зовнішніми для України явищами, стали поштовхом до загострення внутрішніх соціально-економічних суперечностей, накопичених в Україні за попередній період.

У таких умовах мають місце спроби соціально безвідповідальних власників підприємств під прикриттям кризи звільнитися від своїх соціальних зобов'язань або навіть знищити конкурентні українські підприємства.

Рішенням Ради, зокрема, доручається членським організаціям ФПУ:

— Жорстко відстоювати трудові права членів профспілки та норми Генеральної, галузевих і територіальних угод та колективних договорів.

Долучитися до роботи органів місцевого самоврядування з формування місцевих бюджетів з метою їх спрямування на захист трудових прав громадян в умовах фінансової кризи.

— У разі проведення роботодавцями дій, не узгоджених з профспілками, особливо з питань, урегульованих трудовим законодавством, Генеральною, галузевими, регіональними угодами та колективними договорами, використовувати механізм колективного трудового спору, залучати органи державного нагляду, виконавчої влади до сприяння вирішенню ситуації, що склалася.

— Через тристоронні органи, колегії органів виконавчої влади та місцевого самоврядування відстоювати профспілкову позицію з питань захисту трудових прав та інтересів членів профспілок і давати належну оцінку всім фактам порушення прав та гарантій профспілок.

— Задіяти всі наявні правові та організаційні важелі для недопущення або мінімізації негативних наслідків під час масових звільнень працівників, запровадження безоплатних відпусток; зниження рівня заробітної плати працівників та несвоєчасній виплаті заробітної плати і пенсій.

— Організувати у разі потреби захист прав та інтересів працівників у судах.

— Домагатися виконання домовленостей за протоколами зустрічей Прем'єр-міністра України з галузевими профспілками.

— Встановити належний громадський контроль за додержанням вимог охорони праці в період подолання кризових явищ на підприємствах, використовуючи наявний потенціал технічних інспекторів праці та інших представників з питань охорони праці, вжити додаткових заходів для посилення взаємодії з органами державного нагляду у мінімізації ризиків для життя і здоров'я працівників, попередженні аварій і нещасних випадків на виробництві, зокрема під час вимушеного виведення з експлуатації (консервації) об'єктів підвищеної небезпеки.

***

У зв'язку із загостренням фінансово-економічної кризи в Україні, намаганнями влади і бізнесу перекласти тягар кризи на плечі трудящих, що призводить до масових порушень трудових і соціально-економічних прав та гарантій працівників, незаконних звільнень, невиплати заробітної плати, різкого зниження рівня життя громадян Президія Федерації професійних спілок України своєю постановою «Про протестні дії ФПУ у зв'язку з порушеннями трудових прав і гарантій трудящих в умовах фінансово-економічної кризи» від 5.12.2008 року №П-29-2 затвердила Основні вимоги Федерації профспілок України до органів державної влади.

Членським організаціям **17 грудня 2008 року** доручено провести в регіонах акції протесту профспілок, на яких підтримати вимоги ФПУ і висунути власні вимоги до органів місцевої влади, органів місцевого самоврядування та роботодавців.

Схвалено рішення про проведення Всеукраїнської акції протесту ФПУ у місті Києві **23 грудня 2008 року,** утворення Координаційного комітету ФПУ з питань проведення протестних дій ФПУ у зв'язку з порушенням конституційних прав громадян на гідний життєвий рівень та затверджено його склад.

Координаційному комітету доручено організацію Всеукраїнської акції протесту ФПУ і підготовку пропозицій щодо подальших дій ФПУ з урахуванням фактичного виконання вимог профспілок та стану забезпечення трудових і соціально-економічних прав членів профспілок.

ОСНОВНІ ВИМОГИ Федерації профспілок України до органів державної влади

Від імені 10 мільйонів членів профспілок Федерація профспілок України висловлює обурення відсутністю єдиної скоординованої політики держави в умовах економічної кризи, висловлює рішучий протест діям влади, безвідповідальних роботодавців, які обмежують трудові права працівників та соціальні гарантії пенсіонерів.

ФПУ вимагає від усіх органів державної влади:

Зупинити руйнацію вітчизняних підприємств, скорочення робочих місць, покласти край безоплатним відпусткам.

Забезпечити рівень заробітної плати, який не допустить зниження рівня життя, **погасити** існуючі борги перед працівниками.

Зупинити свавілля банків стосовно підприємств та громадян, забезпечити безперешкодне отримання ними зарплат, пенсій, вкладів.

Не допустити звуження пенсійних прав, захистити пенсії від інфляції, забезпечити їх своєчасну виплату ветеранам праці.

Скасувати грудневі ціни на газ, запровадити на період кризи мораторій на підвищення житлово-комунальних, транспортних тарифів, цін на електроенергію.

У разі ігнорування зазначених вимог та подальшого зниження рівня життя працівників Федерація профспілок України перейде до наступного етапу боротьби — масового входження в колективні трудові конфлікти на всіх рівнях.

Висловлюємо сподівання на те, що вимоги Федерації профспілок України знайдуть належне розуміння у влади і буде вжито вичерпних заходів для їх вирішення, що дозволить членам профспілок не вдаватись до більш радикальних протестних дій на захист своїх прав.

ВІД УКАЗУ — ДО КОНКРЕТНОЇ ТУРБОТИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

ЮРІЙ ХОБОТНЯ (на знімку), директор енерговиробничого комплексу, приїхав на Чорнобильську атомну з Чернігова у 1977 році, у період передпускових операцій на першому енергоблоці. За фахом технік-електрик, він починав працювати слюсарем 4 розряду в цеху централізованого ремонту.

Потім були пуски 2, 3, 4-го блоків. Зростали досвід, кваліфікація, отже, і посади. Був майстром, старшим майстром цеху з ремонту реакторного обладнання, заступником начальника цеху. Тому сумна доля Чорнобильської атомної для Юрія Григоровича — це як втрата рідної людини. «Залишилися біль і туга за енергогігантом, у якого були величезні перспективи, — каже він. — Жаль і красуні Прип'яті, яку довелося покинути. Коли навідуюся туди, заходжу до своєї квартири і знаходжу залишки дитячих щоденників чи зошитів, то всередині усе перевертається».

Разом з дружиною Лідією Дмитрівною, яка працювала на станції черговою санпропускника, виховували двох доньок. Коли сім'ю евакуювали, Юрій Григорович до січня 1987 року брав участь у ліквідації наслідків аварії, зокрема, займався реакторним обладнанням.

До Чорнобиля повернувся у 1994 році, бо тут працювали його друзі, з якими починав на ЧАЕС. Зокрема, Валерій Вербицький, старший майстер хімцеху. Вони знали, хто чого вартий. «Наші станційні фахівці — то великі професіонали. Це не мої слова, а колишнього директора ЧАЕС Михайла Уманця, — наголошує Юрій Григорович. — У нас донині працюють люди, які трудилися на станції. Це начальник цеху водопостачання і каналізації Віктор Лазарев, оператор котельні Юрій Мартинов, машиніст насосних установок Микола Кравченко, заступник начальника цеху водопостачання і каналізації Олександр Ситник, начальник цеху теплових мереж Степан Філоненко, інженер з експлуатації цеху водопостачання і каналізації Альбіна Гродзіцька та багато інших.

Мої побажання колегам і друзям у цей день? Найперше — здоров'я, тому що після пережитого воно не таке вже й міцне. А ще не забувати побратимів по Чорнобилю, згадувати те, що було. Адже спогади додають сил, повертають у роки молодості. Нашу ж молодість обпалив вибух на атомній. На момент аварії я був удома. У ті дні мали відбуватися навчання з цивільної оборони з умовною евакуацією Прип'яті. На початку другої ночі мені зателефонував нині покійний Юрій Юдін, заступник начальника блока з ремонту реактора, сказав терміново виїхати на станцію. Подумав, чому на станцію, адже за навчальним планом я повинен бігти в другий гараж. Здивувало й те, що проїжджало багато машин, які мили вулиці Прип'яті. Біля четвертого блока побачив світіння, розкриті й перекошені барабани-сепаратори. Ще подумав тоді: спробуй тепер полагодити їх, адже кранів немає... Нас одразу почали перевіряти дозиметристи, стан персоналу й охорони був тяжким, уже працювали лікарі швидкої допомоги. Коли з'явився у штабі, отримав завдання знайти оператора Ходемчука. Але, на жаль, ці пошуки були марними...».

На знімку: ліквідатори-чорнобильці центральної районної котельні оператори 5 розряду Юрій МАРТИНОВ, Раїс МІНАЗЕТДІНОВ, слюсарі 5 розряду Сергій ПЕНЬКОВСЬКИЙ, Михайло РИБОЧКІН та начальник цеху теплових мереж Степан ФІЛОНЕНКО.

ВІСІМНАДЦЯТИРІЧНИМ ДІВЧАМ потрапила до Чорнобиля Іра Бурлака. Їх, випускників Полтавського кулінарного училища, як правило, залишали працювати в обласному центрі, а тут нараз запропонували роботу за 40 км від Києва. Дали два дні на роздуми. Дівчата роз'їхалися по домівках порадитися з батьками, ті одразу збагнули, яка робота чекає на їхніх дітей неподалік столиці. То був «аварійний» 1986 рік...

Іринина настирливість перемогла. І разом зі своїми ровесниками, а це понад триста випускників Львівського, Рівненського, Дніпропетровського, Харківського, Кременчуцького та їхнього, Полтавського, училищ опинилися у зоні радіаційного лиха.

Кременчуцькій та полтавській групам, а то був штат із понад 60 дівчат, довелося відкривати їдальню «Черемшина» у вахтовому селищі Зелений Мис. Працювали по 18 годин на добу. Готували їжу для п'яти тисяч працівників на день, тільки в обід до двох тисяч ліквідаторів харчувалося тут. Дівчата все тоді робили разом, дружно. Допомагали і підтримували їх у всьому керівники-жінки, які були і за наставників, і за порадників, і за матір. Вчили старанності, дисципліни, охайності. Співчували, жаліли, а коли треба, то й лаяли. Це Тетяна Павшенко, Галина Килиєвич. Вони спілкуються донині, телефонують одна одній, вітають зі святами. «За жодну з нас їм би не було соромно»,— каже Ірина.

Багато колег уже пішло з життя у досить молодому віці. Валентини Колот, директора їдальні «Казка», не стало у 50 років, не дожила до 40 літ Галина Волкова, померла Ніна Палій...

Одинадцять років Ірина Бурлака, нині технік-технолог і голова профкому комплексу громадського харчування «Чорнобильсервісу», пропрацювала у Зеленому Мисі. Коли

На знімку: ліквідатори-чорнобильці — працівники їдальні «Прип'ять» Ніна ГРЕЧКОСІЙ, Анна ДЬЯЧУК, Людмила ДРИГАНТ, Тетяна МАРТИНЕНКО, Олег ЗБІКОВСЬКИЙ, Тетяна СЕМЕНИК

їдальню там закрили, перебралася до Чорнобиля, влаштувалася офіціанткою у їдальню №10.

На Полтавщині у батьків підростала донечка Оля, яка бачила маму, коли та поверталася після чергової вахти через кожні 15 діб. У дівчинки була мрія стати пожежником, отож, закінчивши школу, вступила до Харківського університету цивільного захисту. Нині вона молодший сержант, працює диспетчером у пожежному управлінні Чорнобиля. Мати пишається донькою, яка, фактично, повторила її долю, у 19 років приїхавши у Зону відчуження. Тут, до речі, працює і брат Ірини, і його дружина, також випускниця кулінарного училища, але Рівненського. Та й чоловік, Сергій Будянський, який багато років очолював Чорнобильський терком профспілки, нині трудиться у техноцентрі у відділі охорони праці. «Ціную його за розум, порядність у стосунках з людьми, за те, що допомагає і підтримує мене у всьому», — каже Ірина. А допомога й підтримка їй, випускниці Київського університету технології і дизайну дуже потрібна. Бо вчиться добросовісно і старанно, сама пише всі контрольні, здебільшого це — з восьмої вечора до другої ночі.

І після сорока (Ірина свого віку не приховує) вчитися не пізно. Як і народжувати дітей. Це вона про свою колегу Ларису Каспер, яка нині перебуває у декретній відпустці. Вони щиро радіють щасливим моментам у житті одна одної і засмучуються, коли біда стукає у двері. Тяжко хворіє Світлана Деща, потребує моральної підтримки та матеріальної допомоги. «З наших дівчат залишилося 15, які працюють нині, але ми навіть не маємо посвідчень учасників ліквідації аварії на ЧАЕС,— з сумом каже Ірина. — Раніше, за часів Радянського Союзу, нам такі документи видали, а коли уже за часів незалежної України проходила перереєстрація чорнобильців, сказали, що Зелений Мис — це чиста зона. Та й тоді нас, напевно, там просто не табелювали, бо не мали права, ми ж були ще дітьми. Он Раї Бондаренко, яка нині працює заступником завідувачки виробництва в їдальні «Прип'ять» на першій вахті, на момент приїзду до Чорнобиля виповнилося лише 16 років...

Із 222 працівників комплексу громадського харчування 39 осіб — ліквідатори. І 14 грудня для них, звичайно ж, є днем перемоги над техногенною катастрофою, Днем ушанування ліквідаторів-чорнобильців. Та належної шани з боку держави вони не відчувають. Хоча б тому, що мізерні зарплати, що все у їхньому колективі, як і в Зоні відчуження загалом, тримається на ентузіазмі і гарті людей, які пов'язали свою долю з Чорнобилем.

РОЗМОВА В АВТОТРАНСПОРТНОМУ КОМПЛЕКСІ з директором Віктором Невзглядом, його заступником Леонідом Шатурським та начальником виробничо-технічного відділу Миколою Бугаєнком, усі ліквідатори аварії на ЧАЕС, точилася довкола проблем підрозділу, який налічує 320 працівників і на 90% здійснює всі транспортні послуги у Зоні відчуження.

Основне завдання — перевезення радіоактивних відходів, це майже 14 тис. м³ на рік. А механізмам, техніці тут по 14—15 років. «Скоро не буде чим РАВ загортати у траншеї, — бідкаються керівники, — бо для старенських тракторів відсутні запчастини, а на їх придбання жодної копійки не виділяється. Автобусам, які здійснюють пасажирські перевезення, по 20 і більше років, у київських автопарках вони уже давно списані, а тут ще «бігають».

Непокоїть керівників і постійне скорочення штату працівників, при тому, що обсяги робіт залишаються незмінними. Нарікання про низьку заробітну плату аналогічні, як і в інших підрозділах Зони відчуження. Тут водій отримує в півтора рази менше, ніж у Києві. «Було прийнято нормальний, людяний закон про соціальний статус і захист чорнобильців, але призупинена дія багатьох його основних статей», — каже Микола Бугаєнко, член ЦК Атомпрофспілки. — І наголошує, що сьогодні на територіальному і вищому рівнях — це єдина організація, яка вирішує чимало їхніх проблем, зокрема і дотримання закону про захист постраждалих внаслідок аварії. «За останні два роки Голова Атомпрофспілки Валерій Матов п'ять разів побував у нас, неодноразово навідувалися і всі його заступники, — веде далі Микола Олексійович. — А от Президент України чи інші високопосадовці, коли приїжджають у Зону відчуження, навіть не зупиняються тут, у місті Чорнобилі, — з сумом каже Віктор Невзгляд,— вони, як правило, прямують на споруджуваний комплекс захоронення РАВ «Вектор», бо той вважається міжнародним об'єктом».

Останній, хто років п'ять тому відвідав безпосередньо транспортників, — це був заступник міністра МНС Капітула. Посидів з водіями у клубі, вислухав розповіді про їхні біди, поспівчував... Ще міністр Шуфрич заїжджав, бо у колективі назрівала передстрайкова ситуація з невиплати зарплати. Стримували тільки профспілки, бо хотіли вирішити все мировою угодою.

«Державі ми, ліквідатори-чорнобильці, не потрібні, — вважають мої співрозмовники, — бо основну свою місію — врятувати людство від атомного лиха — виконали». Понад 60 осіб, з якими починав працювати Микола Бугаєнко у червні 1987 року, уже пішли з життя. Наймолодшому, Валерію Задерейко, було лише 36 років.

На другій вахті автогосподарства, де працює механіком Віталій НОВИКОВ, із 70 членів колективу — 50 ліквідаторів. Їм доводиться працювати нині у досить складних умовах: застаріла техніка, хронічно бракує запчастин.

ЯКЩО ВИ ПОБУВАЄТЕ У ЧОРНОБИЛІ, побачите охайно прибране місто. Теплої пори року воно потопає у квітах. «Таку чистоту і впорядкованість — та б нашій столиці, — кажу Катерині Федосенко, директору житлово-комунального комплексу. Вона привітно усміхається і з захопленням розповідає про свій колектив, який вважає найтрудолюбивішим, адже їхні люди працюють, в основному, на вулиці, а фізична праця не з легких, з огляду на те, що не вистачає техніки, а та, що є, у плачевному стані. Та й зі спецодягом хронічні проблеми. «Але бідкатися не буду, бо переживали й гірші часи. Були роки, коли місяцями не отримували заробітну плату. Сьогодні платять стабільно, хоча зарплата не висока».

Найбільше хвилює те, що люди часто хворіють і багато з них іде з життя у віці до 50 років. Більш як третина колективу — це ліквідатори, які працюють у зоні з 1986—1987 років. Серед них Катерина Василівна називає коменданта гуртожитку Людмилу Зайченко, яка брала участь в евакуації Прип'яті, Марію Дику, яка 26 квітня працювала стрільцем пожежної охорони, лікувалася в 6-й клініці Москви, згодом благополучно народила доньку. Зінаїда Пінчук брала участь в евакуації Чорнобиля. Микола Коноваленко працював на станції безпосередньо на зміні у день вибуху, нині трудиться майстром у ЖКК. Та й сама Катерина Федосенко з Прип'яті, проживала там з 1974 року, до аварії працювала у відділі робітничого постачання на ЧАЕС. Багато працює людей, які до сьогодні є жителями Чорнобиля. Це В'ячеслав Головачов, Тетяна Лапутько, Валентин Федченко. Та й голова профкому ЖКК Сергій Бардик, якого керівник вважає одним з найкращих працівників, котрий займається благоустроєм міста, теж чорнобилянин.

З директором ЖКК у голови профкому налагоджені нормальні ділові відносини. Наприклад, при скороченні працівників чи виведенні їх із Зони відчуження за станом здоров'я жодна кандидатура не залишається поза увагою профспілки. Адже слід враховувати, що в колективі 70% працівників — це жінки і більша половина з них матері, які самі виховують дітей.

У штаті житлово-комунального комплексу 137 працівників, які займаються благоустроєм міста, утриманням гуртожитків (в експлуатації загалом 35 будівель) та розселенням вахтовиків. На балансі — два спортивних зали, культурний центр, пансіонат «Надія» в Криму. Є старенька теплиця, розсаду в яку свого часу перевезли з Прип'яті. Справно працюють пральня , баня...

«Гадки не мала, що керуватиму таким клопітливим господарством, — каже Катерина Василівна. — У нас всі зайняті роботою, тому немає часу на чвари, конфлікти. Колективу хочу побажати за будь-якої ситуації не втрачати бадьорості духу, бути здоровими і мати стабільну заробітну плату, щоб мати змогу хоча б раз на рік нормально відпочити і оздоровитися».

Людмила ГАП'ЮК
Київ — Чорнобиль
Фото автора

ЗАПИТАЙТЕ В «АТОМНИКА УКРАЇНИ»: ПРАВОВА ДОПОМОГА

«...ПРЕДЛОЖИЛИ УЙТИ ПО СОБСТВЕННОМУ ЖЕЛАНИЮ»

В связи с экономическим кризисом на предприятии мою должность сократили. Однако директор предложил уйти по собственному желанию. Буду ли я иметь право (согласившись на такое предложение) первоочередного принятия на работу, если после улучшения ситуации эту должность восстановят?

П. ДЕМЕДЮК, г. Нетешин

— В соответствии с трудовым законодательством Украины, среди оснований для прекращения трудового договора, в частности, расторжение его по инициативе работника (увольнение по собственному желанию), и по инициативе владельца в случае изменений в организации производства и труда, что имеет место в вашем случае. Что для вас выгоднее в плане возвращения на эту должность? Бесспорно, увольнение в связи с изменениями в организации производства и труда (сокращение должности). Ведь только в таком случае при восстановлении должности за вами остается первостепенное право на заключение трудового договора.

Если же вас освободят от должности по вашему собственному желанию, вы теряете такое право, т.е. своим заявлением отказываетесь от каких бы то ни было отношений с предприятием.

Особенно следует отметить: в действиях руководителей, которые в подобных случаях предлагают рабочим освобождаться по собственному желанию, содержится попытка уклониться от возложенных на них КЗоТ Украины функциональных обязанностей.

Профсоюзная организация ни в коем случае не должна давать согласие руководителю на увольнение работника по собственному желанию. Только по сокращению штатов, тогда через службу занятости уволенный почти год будет получать достаточно немалое пособие по безработице.

ЗВІЛЬНЯТИ ПРАЦІВНИКА, ЯКИЙ ПЕРЕБУВАЄ НА ЛІКАРНЯНОМУ, НЕДОПУСТИМО

Недопустимість звільнення працівника в період його тимчасової непрацездатності, а також у період перебування у відпустці відповідно до ч. 3 ст. 40 Кодексу законів про працю України (далі — КЗпП) стосується як передбачених статтями 40, 41 КЗпП України, так й інших випадків, коли розірвання трудового договору відповідно до чинного законодавства проводяться з ініціативи власника або уповноваженого ним органу.

Відповідно до ч. 1 ст. 26 КЗпП України при укладенні трудового договору може бути обумовлене угодою сторін випробування з метою перевірки відповідності працівника роботі, яка йому доручається. Тобто при випробуванні працівник вважаться прийнятим на роботу, але за умовою, що укладений з ним трудовий договір буде розірвано, якщо він не витримає випробування. Тому розірвання відповідно до ст. 28 КЗпП України трудового договору з працівником під час терміну випробування не можна визнати таким, що провадиться з ініціативи власника або уповноваженого ним органу, оскільки працівник при прийнятті на роботу та даючи згоду на випробування, фактично дає згоду і на можливість розірвання з ним трудового договору, якщо протягом строку випробування встановлено невідповідність його роботі, на яку його прийнято.

За таких обставин звільнення працівника під час терміну випробування не можна вважати таким, що проводиться лише з ініціативи власника або уповноваженого ним органу.

У разі звільнення працівника з роботи за ст. 28 ККпП України на нього не поширюються правила про недопустимість звільнення його з ініціативи власника або уповноваженого ним органу в період тимчасової непрацездатності, визначені ч. 3 ст. 40 КЗпП України.

ЩИРО ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ

Тетяну Анатоліївну АРНАУТОВУ — члена ЦК Атомпрофспілки, заступника голови профкому ВП ЗАЕС *(14 грудня)*.

СОЦІАЛЬНА ПІДТРИМКА ГІРНИКІВ-УРАННИКІВ

Головний овочівник шахти

На Смолінській урановій шахті, трудовий колектив якої очолює ініціативний господарник Віктор Коваленко, постійно дбають про якісне та висококалорійне харчування своїх працівників. Тому тут доклали максимум зусиль, щоб, незважаючи на економічно-фінансові труднощі, зберегти теплиці, де вирощують овочі: помідори, огірки, зелену цибулю. А також фрукти, зокрема персики.

На знімку: головний овочівник тепличного комплексу Смолінської шахти Леонід ЛАШКУЛ демонструє навдивовижу багатий урожай персикового дерева.

Олексій МИКИТЕНКО
Фото автора

ТРУДОВИЙ КОЛЕКТИВ: МИ ТАК ЖИВЕМО, ПРАЦЮЄМО, ВІДПОЧИВАЄМО

Цеховой казак-талисман

Те, кому по долгу службы приходится бывать на ОРУ-750, не могли не заметить, что в августе въезд на территорию открытого распределительного устройства украсила яркая скульптура. Двухметровый украинский казак, в вышиванке и шароварах, возвышающийся на самом настоящем изоляторе, привлекает к себе внимание издалека. В руке у него флаг электрического цеха, что сразу же дает ответ на вопрос о происхождении скульптуры.

Идея эта принадлежит заместителю начальника электрического цеха по работе с персоналом Валерию Решетникову и заместителю начальника ЭЦ по внешним объектам Павлу Буту. Родилась она во время подготовки к конкурсу ландшафтного дизайна, который объявляется уже второй год в рамках конкурса «Мы так живем, работаем и отдыхаем». А так как электрический цех всегда отличался нестандартным подходом к таким корпоративным мероприятиям, то и этот случай не стал исключением — приятно удивил всех.

Работу над созданием скульптуры поручили Али Косичу, старшему электромонтеру ОРУ-750, которого знают в цехе не только как хорошего электромонтера, но и как мастера по работе с деревом. Изначально казака планировали изготовить из дерева, но поскольку это было бы очень трудоемко, решили взять за основу более неприхотливый материал — пенополистирол. И даже при этом на создание скульптуры ушло около трех месяцев. Был изготовлен металлический каркас. Отдельно основные составляющие — детали корпуса, которые мастер вырезал вручную ножом. Когда фигура была готова, ее покрыли слоем бетонной смеси и грунтовкой. Али Косич рассказывает, что работал он с большим оптимизмом и воодушевлением. Последнее же слово было за художником Александром Головко, инженером службы РЗА электроцехе, который тоже постарался от души, придав казаку завершенный вид.

Скульптуру установили на видном месте. И в ЭЦ казака теперь считают своим талисманом.

Ирина РОМАНОВА
Фото автора

УШАНОВУЮЧИ МИНУЛЕ — МИ БУДУЄМО МАЙБУТНЄ

Форум «Войска Запорожского»

На Покровской Раде Союза казаков Украины «Войско Запорожское» Энергодарский курень был представлен двадцатью казаками. Всего же в Покровской Раде приняли участие более 500 казаков из 11 областей Украины, включая Крым, Львов, Ривное. Были также казаки из Беларуси, с Кубани и Дона.

Открыл казачий форум архиепископ Запорожский и Мелитопольский Василий. Лейтмотивом его лаконичного выступления стала уже традиционная тема объединения всех казачьих формирований, имеющих в своих названиях слово «запорожское». Выступавшие после этого говорили о конкретных и неотложных делах, например, о содержании Обращения к Президенту Украины, о внесении изменений в казачий Устав «Войска Запорожского» и Казачьего Войска Запорожского низового, о необходимости создания нового, более оперативного печатного органа и т.д. Не обошлось и без накала страстей. Но в итоге большинство делегированных казаков отметили, что Покровская Рада-2008 удалась.

В завершение «деловой» части казачьего праздника были зачитаны приказы Верховного атамана о присвоении очередных казачьих званий. Состоялось также награждение казаков Родовыми и Почетными грамотами.

Одним из самых ярких событий Покровской Рады этого года стало выступление казачьего ансамбля Веселовского куреня КВЗН, в репертуаре которого есть и песня «Б'ють тулумбаси», написанная энергодарскими поэтом и музыкантом — А.В. Гергилем и Н.Н. Палием.

Станислав ГОНЧАРЕНКО

На Покровской Раде-2008 за многолетнюю активную работу орденом «Казачья Слава» был награжден и внештатный корреспондент газеты из «атомного» Энергодара, есаул, казак Энергодарского куреня КВЗН Станислав Гончаренко.

ЗОНА ВІДЧУЖЕННЯ: КУЛЬТУРНО-МАСОВА АКТИВНІСТЬ СПІЛЧАН

Чорнобильські таланти

Про них розповіла Тамара БОРИСЕНКО — художній керівник культурного центру (на знімку поруч з головою профкому житлово-комунального комплексу Сергієм БАРДИКОМ у залі музею).

Чимало працівників Зони відчуження відвідують гурток образотворчого мистецтва та вокальної творчості, якими керують Леонід Однолько та Костянтин Борисенко. Картини, вишивки, роботи з бісеру, в'язання прикрашають постійно діючу виставку музею. До кожної знаменної події вона оновлюється. Чимало тут робіт медсестри Наталії Мамай, вона майстер з макраме — створює красиві сумочки, косметички, кашне... Працівник «Чорнобильлісу» Анна Гордієнко професійний художник, її пейзажі — неповторні. Вона вишиває, захоплюється флористикою.

Колектив художньої самодіяльності — це працівники з усіх підприємств Зони відчуження. «Вони самі творче задоволення отримують і іншим радість від їхнього мистецтва», — каже Тамара Станіславівна. А ще показує експонати, зібрані культурологічною експедицією на Чорнобильщині і виставлені у музеї, відкритому до 20-ї річниці аварії на ЧАЕС. Його назва — «Пам'ять про отчий край».

«АТОМНИКУ УКРАЇНИ» ВІДПОВІДАЮТЬ: «ЄВРО-2012: ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ НЕ ПІДВЕДУТЬ, А КМДА?..», 23.10.08 №43

Здійснюється цільове землевідведення під енергооб'єкти «Євро-2012» у Києві

Редакції газети «Атомник України»

За дорученням Київської міської державної адміністрації Головним управлінням палива, енергетики та енергозбереження спільно з АЕК «Київенерго» статтю «Євро-2012: електроенергетики України не підведуть, а КМДА?..» надруковану в газеті «Атомник України» від 23.10.2008 року, опрацьовано.

Повідомляємо, що сьогодні відповідно до Державної цільової програми, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 16.10.2008 року №937, з підготовки та проведення в м. Києві фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу енергокомпанією здійснюється виконання низки запланованих заходів, які пов'язані з реалізацією зазначеної програми.

Оскільки значні темпи будівництва об'єктів житлового, офісного та соціально-побутового призначення, які спостерігаються протягом останніх років, зростання обсягів виробництва промислових підприємств у м. Києві, обумовили збільшення споживання енергоресурсів і призвели до повного використання резервів потужності на джерелах електричної та теплової енергії, Київська міська державна адміністрація, зважаючи на стан справ, що склався в столиці з теплоенергозабезпеченням, прийняла відповідне розпорядження від 8.04.2004 року №584 «Про розроблення схем розвитку електричних мереж та теплопостачання м. Києва на період до 2020 року (І етап — до 2010 року)».

АЕК «Київенерго», як замовником, розроблено Схему розвитку електричних мереж 35 кВ і вище м. Києва на період до 2020 року (перший етап — 2010 року), яку затверджено відповідним рішенням Київської міської ради від 28.08.2008 року №80/80, що передбачає здійснення будівництва та реконструкцію енергоджерел у м. Києві для надійного електропостачання, в тому числі і під час проведення в м. Києві фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, а також своєчасного введення в дію новобудов.

Справді, висвітлене в цій статті таке питання, як землевідведення під розміщення енергооб'єктів, має місце і є актуальним.

Однак воно не залишається поза увагою виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації).

Так, створеним Головним управлінням капітального будівництва та розвитку міста Києва здійснюється робота щодо землевідведення під розміщення енергооб'єктів, що входять до вказаної Державної цільової програми.

З огляду на викладене, слід наголосити, що питання належної, якісної і вчасної підготовки та проведення в м. Києві фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу перебуває на постійному контролі.

З повагою
Начальник Головного управління палива, енергетики та енергозбереження виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) **О. Демидов**

26.11.08 *№036-1835*

Атомник України
Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41 оф. 708, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»
Головний редактор Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ВАТ «Видавництво «Київська правда»: 04136, Київ-136, вул. Маршала Гречка, 13.
Замовлення 3185 Тираж 5100
Ціна договірна